

Ensimmäisen Pietarin kirjeen ensimmäinen luku, osa 1/5

Lähtökohtia

Alussa Pietari esittelee itsensä Jeesuksen Kristuksen apostoliksi. Näin kirjeen vastaanottajat yksiselitteisesti tietävät, kuka on kirjeen lähettäjä.

Kirje on osoitettu hyvin kiinnostavalla tavalla valituille muukalaisille. Itselleni tulee mieleeni kolme mahdollisuutta. Muukalaisiksi ja oudoiksi tämän ajan keskellä kutsutaan kristittyjä. Sellaisiksi me usein tunnemme itsemme. Usko on muuttanut meitä ja arvojamme ja vieraannumme maailmasta.

Toiseksi ajattelin, että muukalaisia ovat ehkä muut ihmiset kuin juutalaiset. Toisin sanoen se voisi olla synonyymi pakanoille.

Kolmanneksi minulle tuli mieleeni, että muukalaiset voivat olla sellaisia, joita Pietari ei ole henkilökohtaisesti tavannut ja siksi hän esitteli itsensä noin perusteellisesti.

Tässä vaiheessa on hyvä avata DIGINOVUM ja lukea sieltä: Todennäköisintä on, että Pietari kirjoittaa hajaannuksessa, diasporassa, eläville juutalaiskristityille. Jakeessa mainittiin eräitä maakuntia, jotka ovat Vähän-Aasian pohjois- ja länsiosissa. Tämä alue oli pääosiltaan Paavalin toimintavyöhykkeen ulkopuolella.

Näin Novum arvioi Pietarin ensimmäisen kirjeen kirjoitetun juutalaiskristityille, kun taas toisen Pietarin kirjeen se arvioi kirjoitetun pakanakristityille. Kuitenkin Pietari mainitsee toisessa kirjeessään kirjoittavansa toistamiseen. Eli tähän jää vähän ristiriitaa.

Kolminaisuudesta

1Piet.1:2:

ja jotka Isän Jumalan edeltätietämisen mukaan ovat Hengen pyhittämisen kautta valitut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellensä vihmottaviksi. Lisääntyköön teille armo ja rauha.

Tässä jakeessa tulee kauniisti esiin kolminaisuus. Asiasta ei tarvitse puhua edes minään varsinaisena oppina. Se ilmenee hyvin monissa Raamatun paikoissa.

Olen kirjoitellut myös kristillisellä foorumilla ja huomannut miten räikeitä harhaoppeja on liikkeellä juuri tähän asiaan liittyen. Toiset sanovat, että Isä yksin on Jumala. Jeesus on silloin vain ihminen, kuitenkin välimies ihmisenäkin. Pyhä Henki yleensä tällöin ymmärretään ei-persoonallisena henkenä, joka voi olla kasveissa ja eläimissä aivan kuten ihmisissäkin. Toiset foorumikirjoittajat sanoivat kivenkovaan, että vain Jeesus on Jumala. Tavallaan he ajattelevat, että Jeesus on jumalana niin Isässä kuin Hengessäkin.

Otan juuri näistä syistä esille kohtia, joissa puhutaan kolminaisuudesta:

Jeesus sanoo Matt.28:19:ssa:

Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen

Stefanus sanoo Apt.7:55-56:ssa:

Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän loi katseensa taivaaseen päin ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella ja sanoi: "Katso, minä näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella."

Room. 8:11:

Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväksi tekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu.

1Kor.6:11:

Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä.

1Kor.12:4-6:

Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on sama; ja seurakuntavirat ovat moninaiset, mutta Herra on sama; ja voimavaikutukset ovat moninaiset, mutta Jumala, joka kaikki kaikissa vaikuttaa, on sama.

2Kor.1:21-22:

Mutta se, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät, on Jumala, joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme.

2 Kor.13:13 kuuluu:

Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Gal.3:11-14:

Ja selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, koska "vanhurskas on elävä uskosta." Mutta laki ei perustaudu uskoon, vaan: "Joka ne täyttää, on niistä elävä." Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme - sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu" - että Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa Kristuksessa pakanain osaksi ja me niin uskon kautta saisimme luvatus Hengen.

Otin oikeastaan esille kaikki löytämäni kohdat järjestyksessä. Niitä voi sitten tutkia ajan kanssa. Raamatun mukaan on aivan selvää, että Isä on Jumala, Jeesus on Jumala ja Pyhä Henki on Jumala. Ja silti Jumala on Yksi.

Elävä toivo ja katoamaton perintö

Pietari ylistää Isää, joka on uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta.

Jeesuksen kuolleistanouseminen vahvisti lopullisesti sen, että Jeesus oli luvattu Messias. Jo eläissään hän oli kuitenkin kertonut kärsimisestään ja sovitustehtävästään, mutta opetuslasten oli sitä vaikea ymmärtää. Kuolleista noustuaan Jeesus sanoi:

Luuk.24: 43-47:

Ja hän otti ja söi heidän nähtensä. Ja hän sanoi heille: "Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profetoissa ja psalmeissa." Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset. Ja hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemita."

Näin Pietari oli kuullut Jeesuksen puhuvan ja ymmärsi kirjoituksissa olevien, noin kolmensadan ennustuksen, puhuvan edeltäpäin Jeesuksesta. Lisäksi hän oli kokenut Pyhän Hengen vuodatuksen.

Näin ymmärrämme miten varmaa ja kirkasta oli sanoma Kristuksesta.

Kolmannessa jakeessa Pietari muistuttaa meitä elävästä toivosta. Kun puhutaan elävästä toivosta Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen yhteydessä, tulee ensimmäiseksi mieleen se, että myös me tulemme nousemaan kuolleista Kristuksen tykö taivaisiin, jos ehdimme kuolla ennen Hänen paluutaan.

Neljännessä jakeessa Pietari jatkaa muistuttaen siitä, että Jumalan omilla on turmeltumaton, saastumaton ja katoamaton perintö taivaissa.

Kun puhutaan tulevasta taivaallisesta kotimaasta ja Isän perinnöstä siellä, niin sen tulisi täyttää mieleemme riemulla.

Tuota taustaa vasten ajalliset kärsimyksemme ovat sittenkin ainakin väliaikaiset, jos eivät aina niin vähäisiäkään.

Jumalan elävä pysyvä sana

Pietari muistuttaa jakeessa 23, että uudestisyntyminen tapahtuu Sanan kautta. Laitan koko tärkeän jakeen näkyviin:

te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta.

Juuri tästä syystä on pidettävä esillä Jumalan sanaa, koska se uudestisynnyttää.

Sanalla on toki monia muitakin hyödyllisiä vaikutuksia.

Minulla on joskus mielikuvia asioista ja joskus on hyödyllistä niistä mainita, joskus taas ei niinkään. Olen viime aikoina aivan tutkinut nykyajan harhoja. Kun olen noitten tutkimusretkieni jälkeen ollut oikein keskittyneesti Sanan äärellä, niin minulla on sellaisen tunne kuin olisin käynyt raikkaassa suihkussa. Ja olen lapsekkaasti Isältä pyytänyt, että minun raamattupuheenvuoroni voisivat olla tuollaisia puhdistavia suihkuja.

Pietari jatkaa vielä Sanasta jakeissa 24 ja 25:

Sillä: "kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin ruohon kukkanen; ruoho kuivuu, ja kukkanen varisee, mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti." Ja tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu.

Tässä Pietari muistutti vielä, että on kyse ilosanomasta. Evankeliumi Jeesuksesta on meille ilosanoma.

Jo jakeessa 12 Pietari sanoi, että evankeliumi on julistettu Pyhässä Hengessä. Jumalan Sana on Pyhän Hengen kyllästävä. Se on elävää ja voimallista.

Kallis veri

Lainaan tähän jakeet 18 ja 19:

tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan

Tässä Pietari käyttää Jeesuksesta tuota kaunista vertausta ”virheetön, tahraton karitsa”. Jeesus joutui uhriksi meidän syntiemme tähden, Hän oli kuin uhrikaritsa. Hän oli kauniimmalla mahdollisella tavalla virheetön ja tahraton. Tässä viitataan luonnollisesti siihen, että Jeesus eli täydellisesti Isälle kuuliaisena ja aivan ilman minkäänlaista syntiä.

2 Moos. 12: 5:

Ja karitsanne olkoon virheetön, vuoden vanha urospuoli; lampaista tai vuohista se ottakaa. Jumalan valitsema uhrikaritsa oli virheetön.

Meidän lunastuksemme hinta on suunnattoman suuri. Kuitenkaan sitä ei voi mitata kullassa eikä hopeassa, joita pidämme arvokkaina metalleina. Se on kuin ilmaista, kun ajatellaan ihmisten maksuvälineitä.

Myös Jesaja 52:3 kertoo:

Sillä näin sanoo Herra: Ilmaiseksi teidät myytiin, rahatta teidät lunastetaan.

Pietari sanoo, että meidät lunastetaan ”Kristuksen kalliilla verellä”. Näin sanomme myös me, jotka olemme ottaneet vastaan pelastuksen ja lunastuksen veren kautta.

Jakeessa 9 Pietari sanoo:

sillä te saavutatte uskon päämäärän, sielujen pelastuksen

On tärkeää päästä uskon tielle uudestisyntymän kautta ja on tärkeää, että tuemme toisiamme tällä tiellä.

Veljenrakkaus, tunteellista puhettako kalastajalta?

Pietari sanoo jakeessa 22:

Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydäimestä

Eivätkö nämä sanat kuulosta jotenkin pehmeiltä, ikään kuin vierailta miehiselle miehelle, karkealle kalastajalle? Joskus on vaikea ottaa vastaan puhetta rakkaudesta.

Pietari teroittaa samaa asiaa myöhemmin kirjeen kolmannessa luvussa sanoen:

Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, helläsydämiisiä, veljiä kohtaan rakkaita, armahtavaisia, nöyriä. Siinä sanotaan vielä: Älkää kostako! Siunatkaa!

Nämä eivät ole ainoat yhteydet, missä Pietari kehottaa rakastamaan veljiä. Koen, että Pietarista puhuttaessa tulee ottaa esille juuri veljenrakkaus tai sisarrakkaus.

Tuolloin kristityt elivät vaikeaa aikaa. Meidän aikamme on toisella tavoin myös vaikea. Nimittäin, kun hengellinen hämäryys kasvaa, niin emme voi elää yksinämme, erillämme veljistä ja sisarista. Ainakin joitain läheisiä ja raittiita yhteyksiä tulisi mielestäni olla. Pitäisi myös olla tuntuma siitä, että olemme veljien ja sisarten kanssa kuin samaa joukkuetta.

Luen välillä myös suomalaisia sodasta kertovia kirjoja. Niissä on joskus kuvausta myös mietteistä, joita sotilaan pään sisällä liikkuu sotakavereistaan. Joku toveri vaikuttaa ehkä perin yksinkertaiselta, kun ei ole saanut sivistystä juuri koulun alimpia luokkia enempää. Toisella on jokin suorastaan ärsyttävä tapa. Kolmas toistaa jo kymmenennen kerran samat asiat, jotka pyörivät mielessä. Ajatuksena voi silloin olla: ”Kun nyt lopettaisi”.

Sitten tulee taistelutilanne. Kun joku haavoittuu, niin kaveria ei jätetä. Moni on menettänyt oman henkensä vetäessään turvaan haavoittunutta toveriaan. Samoin kerrotaan usein miten haavoittuneita kannettiin kymmeniä kilometrejä vaikeassa maastossa vihollisen ajaessa takaa. Haavoja jouduttiin sitomaan useita kertoja matkan varrella. Se oli äärimmäisen raskasta, mutta kenellekään ei tullut mieleenkään jättää edes tajutonta, toivottomasti haavoittunutta, taipaleelle.

Pietarin kuuluttaman veljesrakkauden ajattelen olevan jotain tuon kaltaista, mitä sotakirja kuvaa. Meillä varmaan monilla tulee mieleen lähimmäisestä sellaisia ajatuksia, mitä ei mielellään ääneen sanoisi. Minä ainakin olen monesti surullinen siitä, että ajatukseni eivät ole jaloja, eivätkä edes oikeudenmukaisia toisia kohtaan. Kun muistaisi edes sen, että ei voi koskaan todella tuntea toista ihmistä.

Pietari kuuluttaa helläsydämyyttä ja armahtavaisuutta. Hän on aivan oikeassa.

Kristuksen mieli on täynnä kaikkea hyvää. Luettelo Hengen Hedelmistä kuvaa Kristuksen olemusta. Se kuvaa sitä, mitä Kristus tahtoo olla vaikuttamassa elämässämme:
Gal.5:22:

Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen.

Mitään näistä ominaisuuksista emme saa aikaan omin ponnistuksin. Tuota luetteloa ei saa ottaa vastaan kuin lakina, vaikka sanotaan, että lailla ei ole mitään näitä asioita vastaan. Me väsymme ja uuvumme helposti, jos vaivumme lain alle ja vaatimaan itseltämme liikoja.

Sen vuoksi ajattelen, että voimme lohduttautua sillä, että elävä Kristus, elävä Vapahtaja, tahtoo olla aina keskellämme. Hän itse tahtoo tulla esille elämässämme.

Tahdon tuoda vielä esiin seuraavan jakeen.

Room.15:7:

Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut Jumalan kunniaksi. Tämä on oikeastaan Paavalin kehotusta veljenrakkauteen tai sisarrakkauteen. Siinähan sanotaan, että Kristus on ottanut meidät hoivaansa ja siinä on peruste sille, että voimme hoivata toisiamme.

Palaan jakeeseen, josta aloitin puheeni, 1 Piet.1:2:

ja jotka Isän Jumalan edeltätietämisen mukaan ovat Hengen pyhittämisen kautta valitut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellensä vihmottaviksi. Lisääntyköön teille armo ja rauha. Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen liittyy Pyhän Hengen osallisuus ja pyhittävä työ. Siihen liittyy syntien anteeksisaaminen pyhän sovintoveren kautta. Sitä juuri on verellä vihmominen. Lisääntyköön meille näin Jumalan armo ja rauha!

Ceta Lehtniemi